

Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie in delen te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

**een kerk bepaalt niet wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen**

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”**.

Broeders en zusters, laten we de Bijbel openen en wel bij 1 Cor. 3:1-9. *“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleeselijke, nog onmondigen in Christus. Melk heb ik u gegeven, geen vast voedsel, want dat kondt gij nog niet verdragen. Ja, dat jont gij ook nu (nog) niet, want gij zijt nog vleeselijk. Want als er onder u rijd en twist is, zijt gij dan niet vleeselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen? Want wanneer de een zegt: Ik ben van Paulus; en de ander: Ik van Apollos; zijt gij dan niet (onveranderde) mensen? Wat is dan Apollos? Of wat is Paulus? Dienaren, door wie gij tot geloof gekomen zijt, en wel zoals de Here dit aan een ieder geschonken heeft. Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God gaf de wasdom. Daarom, noch wie plant, noch wie begiet, betekent iets, maar God, die de wasdom geeft. Wie plant en wie begiet, staan gelijk; alleen zal elk zijn eigen loon krijgen naar zijn eigen werk. Want Gods medewerkers zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij”.*

In het eerste vers van dit Schriftgedeelte lezen we: *“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleeselijke, nog onmondigen in Christus”.* Bij dit Woord willen we stilstaan en we zullen hier ruime tijd aan besteden om te gaan zien, wat het onderscheid is tussen vleeselijke en geestelijke Christenen.

Allereerst zegt de apostel Paulus hier, dat vleeselijke Christenen nog onmondig zijn, onmondig in Christus. Zij zijn wel kinderen Gods, want van het ogenblik, dat zij Jezus hebben aanvaard in het geloof, dat zij zich aan Jezus hebben gegeven, heeft God hen doen wedergeboren worden tot een levende hoop.

Allen zijn kinderen Gods, die vanaf het moment, dat zij met hun hart geloven, dat Jezus voor hun zonden is gestorven en opgewekt is tot hun rechtvaardigmaking. Zij zijn dus kinderen Gods, maar alleen nog onmondig.

Zij die waarlijk Jezus in hun leven hebben aangenomen, die heeft Hij immers macht gegeven om kinderen Gods te worden. En dat zegt Paulus hier ook, als hij hen *“broeders”* noemt. Maar zij zijn nog onmondig in Jezus.

Wat wil dat zeggen? Als men pas tot geloof gekomen is, is men nog slechts een kind, dat moet groeien, om daarna tenslotte een volwassen man of vrouw te worden. Maar vleeselijke Christenen blijven vaak nog een kind in de Heer, er is vaak geen spoor van groei te ontdekken.

Daar is geen natuurlijke levenskracht, van God gegeven, waardoor men steeds kan groeien, zodat men nog vleeselijk en onmondig blijft, omdat de geestkracht van God hen niet kan vervullen. Hier zien we dus een heel belangrijk punt. Vleeselijke Christenen zijn Christenen, die niet vervuld zijn met de Heilige Geest, omdat zij zelf de Heilige Geest tegen staan, doordat zij niet hun oude *“ik”* volkomen willen prijsgeven.

Een geestelijk Christen, is een Christen, die vervuld is met de Heilige Geest en dat is normaal, want ieder kind van God behoort vervuld te zijn met de Geest van God en dat is ook de Geest van Jezus. Het is dus niets bijzonders. Die Geest geeft hem de kracht om iedere dag gestadig, geestelijk te groeien. Een vleeselijk Christen is niet vervuld met de Heilige Geest.

Maar hoor nu goed toe! De Schrift maakt een duidelijk onderscheid tussen het ontvangen van de Heilige Geest en een vervuld zijn met de Heilige Geest.

De onmondige Christen heeft de Heilige Geest wel “ontvangen”, want anders zou hij geen kind van God zijn; maar hij is er niet mee vervuld. Er is op dit terrein altijd veel verwarring geweest, ook al in Paulus dagen, want de vijand zit nooit stil om verwarring te brengen.

Velen denken, dat, als men een gelovige in Jezus is en zo een kind van God geworden is, dat men dan daarna nog eens de Heilige Geest moet ontvangen en een bijzonder ervaring moet krijgen. Maar dat is niet naar de Schrift. Als we wedergeboren zijn uit God, wedergeboren in Jezus door de Heilige Geest, dan hebben we de Heilige Geest ontvangen; en als u Hem niet ontvangen heeft, dan bent u geen kind van God.

Maar er is een groot onderscheid tussen “ontvangen van” en “vervuld zijn met” de Heilige Geest.

Men denkt, dat men vervuld is met de Heilige Geest, als men bijvoorbeeld in tongen spreekt of kan profeteren of iets dergelijks kan doen. Is dat het teken dat men vervuld is met de Heilige Geest? Leert de Schrift ons dat?

Neen! Want het zijn “slechts” de Geestesgaven. Het is daarom ook geen bewijs, dat men vervuld is met de Heilige Geest, als men in tongen kan spreken, want dat zijn gaven van God, die hij schenkt aan een ieder, die Hij het wil geven. Dat kan Hij u reeds op de eerste dag van uw wedergeboorte geven, maar dan is men nog niet een vervuld mens, maar nog altijd een onmondige.

Wij gaan nu eerst enige kenmerken opnoemen van vleselijke Christenen. Onthoudt dit goed; want het is de bedoeling, dat we dit Woord niet slechts verstandelijk zullen gaan beoordelen, maar dat we dit Woord als een spiegel ons zelf zullen voorhouden. Want het Woord is een spiegel om ons zelf te toetsen, waar we staan. Op welk punt ben ik nog vleselijk en bedroef ik dus de Heilige Geest van God!

Want het is een bevel van God. In **Ef. 5:18** staat: **”En bedrinkt u niet aan wijn”**. Wel nu, als men werkelijk een Christen is, dan zal men toch ogenblikkelijk dat bevel opvolgen. Maar daar achter staat in hetzelfde vers het gebod: **”maar wordt vervuld met de Geest”**. Dat gebod legt men doorgaans maar naast zich neer!

En toch geeft God het als een gebod, namelijk dat men vervuld moet zijn met Gods Geest, want dat is de kracht, dat men geestelijke mensen gaat worden.

Zo moet het zijn in het gezonde geestelijke leven. We worden geboren uit Gods Geest en het is diezelfde Geest, die enorm overweldigende kracht van God, die ons gestadig doet groeien tot een volwassene in Christus, een geestelijk Christen. Daarom: **”wordt vervuld met de Geest”!**

Wat zijn de kenmerken van de onmondigen? Velen kinderen Gods zijn er, die zichzelf niet kunnen voeden met het Woord van God en hebben daarom altijd de ander nodig, die hen verder moet helpen. Maar weet u, wat het vreemde ervan is, ze kunnen zich wel voeden met alle dingen van deze wereld, maar hun Bijbel wordt of kunnen ze niet lezen.

Dan zeggen ze: **”ik begrijp er niets van”**. Ze lezen wel eens de Bijbel, maar het zegt hen niets, omdat ze niet vervuld zijn met de Heilige Geest en dus vleselijk en onmondig zijn.

De onmondigen kunnen zichzelf niet helpen bij de reiniging, want zij weten zich niet rein te houden en dan vragen zij aan anderen om hulp, om voor hen te bidden en hen te helpen met het belijden. Maar een geestelijk Christen gaat direct zelf naar de Heer en houdt zich rein. Slaat u wel eens een dag over met voeding en reiniging van uw lichaam? Dan bent u ziek.

Zo gaat het ook met het overslaan van onze dagelijkse reiniging en geestelijke voeding met het Woord van God. Willen we gestadig groeien, dan kunnen we niet buiten het dagelijkse voedsel van het Woord van God.

Zo alleen worden we geestelijke mensen en het kenmerk van hen is, dat de Heilige Geest het Woord voor hen doet open gaan, doordat Hij ook hun ogen gaat openen, omdat zij zich geheel door de Heilige Geest laten beheersen. Dat is het kenmerk van de volheid des Geestes en niet, of men in tongen (talen) spreekt, maar of men de Schriften gaat verstaan, wat langzamerhand vanzelf gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Dat is het leven, als men vervuld is met de Heilige Geest! Dan heeft men ook niet altijd de ander nodig, als men in zonde gekomen mocht zijn, maar dan weet men zichzelf te reinigen, door met de zonde naar Jezus te gaan. Dan zal men ook naar de broeder of zuster, tegen wie men gezondigd heeft gaan en hun dat belijden.

Dan weet men, dat het bloed van Jezus van alle zonden reinigt. Omdat zij zichzelf niet kunnen helpen, hebben onmondige, vleselijke Christenen, geen eigen sterk gebedsleven, of misschien erg zwak. Maar als er iets belangrijks is, vraagt de zwakke Christen: *"bid voor mij"*.

Dat kunnen we wel doen voor hen, maar zij moeten ook voor de ander leren bidden, vooral voor hen, die nog niet gered zijn uit de familie- of kennissenkring en voor alle dienstknechten, die het zo nodig hebben. Als we dit gaan doen, dan krijgen we een vruchtbaar gebedsleven. Want als we vervuld zijn met de Heilige Geest, dan hebben we ook een vruchtbaar gebedsleven, want wijzelf weten niet naar behoren, wat we bidden zullen.

Ook de apostel Paulus wist dat niet. Maar de Geest Gods komt ons te hulp en die bidt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen (**Rom.8:26**)

Een volgend kenmerk van onmondig zijn, is dit, dat zij niet alleen zichzelf niet kunnen helpen, maar zij kunnen ook anderen niet helpen. Dat is ernstig! God heeft ons er toe gesteld, dat ook wij elkaar zouden kunnen helpen.

Zo moeten de onmondige Christenen groeien om niet alleen zichzelf, maar ook anderen te kunnen helpen en hun de weg te wijzen naar Jezus. Dat is een gezonde toestand en zo ontstaat de gemeenschap der heiligen. Het zwakkere helpen en sterken, zijn kenmerken van mondigheid.

Nog iets wil ik u opnoemen, wat Paulus zegt in **1 Cor.3:3** *"Want als er onder u nijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen"*? Onder vleselijke mensen heerst ook altijd nijd en twist en jaloezie. Het zijn wel kinderen Gods, maar het ene kind van God kan het andere niet verdragen. Door die twist, tweedracht en nijd komen er scheuringen en dat is, zegt Paulus; omdat zij vleselijk zijn, onmondig. Maar geestelijke kinderen, die wandelen naar de Heilige Geest, hebben elkander lief.

Nu nog een laatste eigenschap van onmondigen: zij vragen altijd alle aandacht voor zichzelf op, zij willen het middelpunt zijn, maar als men geestelijk is, dan is dat middelpunt de Heer. Dan acht de één de ander uitnemender dan zichzelf; dan is men vervuld met de Heilige Geest.

Dan verdragen we elkaar in liefde, wetende, dat we allemaal kinderen zijn van dat ene wonderbare, Goddelijke huisgezin, gekocht door het bloed van het Lam.

Nu willen wij de voornaamste eigenschappen van geestelijke mensen benoemen. Weet u, wat de Schrift zegt van geestelijke mensen, die vol zijn van de Heilige Geest? Deze mensen zijn ook vol van geloof. Dat lezen we in **Hand.6:5b** *"En zij kozen Stephanus, een man vol van geloof en Heilige Geest"*. Dat behoort bij elkaar. Wanneer zijn wij vol van geloof? Als we vol van de Geest zijn. Het is alleen door het geloof, dat we weten, dat de Almachtige God onze Vader is in Jezus.

Door het geloof weten we, dat God ons zo lief heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, dat wil zeggen, dat Hij Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons overgegeven heeft, opdat Hij ons nu, in Hem alle dingen zou schenken.

De geestelijke Christen weet, dat het geloof een gave Gods is, door genade ons geschonken, daarom weet hij ook door dat geloof, dat de Almachtige God zijn Vader is, omdat Hij hem tot Zijn eigen kind gemaakt heeft in Zijn Zoon, Jezus.

Door datzelfde geloof, weten we, dat we in Gods hand zijn en dat ons hele leven geborgen is met Jezus in Hem. Zo kan niets ons overkomen zonder de wil van onze Hemelse Vader, die ook voor ons dag en nacht zorgt, ons leven leidt en er over beschikt, totdat we voor eeuwig bij Hem zijn. Dat is vol van geloof zijn!

Als we over geloof spreken, dan moeten we onderscheid maken tussen geloof met ons hart en geloof met het verstand. Dit laatste is ook een kenmerk van vleselijke Christenen. Want als men

hen vraagt: "geloof u dat"? Dan is het antwoord wel: "Natuurlijk". Maar in hun leven ziet men het niet. Maar als we met ons hart geloven, dan gaan we er uit leven en dan zijn we geestelijke Christenen geworden. Men kan met het verstand alles beamen, namelijk dat de Almachtige God onze Vader is, dat men ook een kind van God geworden is, dat Hij ook wel voor ons zorgt, maar men kan er niet uit leven; en dat komt uit, als er moeilijkheden komen, dan twijfelt men aan alles.

Maar als we dat nu met ons hart geloven, dan hebben we geen zorgen meer en zitten niet meer in de put. Want dan weten we, dat er ons niets kan overkomen buiten Zijn wil en dat alles, wat er in ons leven ook gebeurt, God laat dat toe met de bedoeling om ons bereid te maken voor de eeuwigheid. Dat is Zijn liefde. Maar dat geloof hebben we niet van ons zelf.

Want, zoals we reeds zagen; het is een gave van God, die Hij ons schenken kan door de volheid van Zijn Geest, indien wij ons daarvoor willen openstellen. Zo worden we vol van het leven van God, dat in alles met Jezus rekent. Want de Heilige Geest brengt de Vader en de Zoon in ons en zo gaan we leven uit het leven van God, dat wil zeggen, dan leven we in God en in Jezus. Dat is een leven vervuld met de Heilige Geest en het is een leven uit het geloof.

Vleselijke Christenen leven niet uit geloof maar naar de omstandigheden, als de omstandigheden gunstig voor hen zijn, dan jubelen ze, maar als die wat lastig of moeilijk worden, dan zien ze dat of hen onrecht aangedaan wordt en zeggen: "Hoe kan God dat nu toelaten in mijn leven". Ze zijn dan één en al klacht en ontwaakt er opstand in hun hart. Ze geloofden alleen met hun verstand, maar niet met hun hart!

Een volgend kenmerk van iemand, die vol is van de Heilige Geest is, dat hij ook vrede in zijn hart en in zijn verstand heeft. Welke vrede? De Schrift spreekt van een vrede, die alle verstand te boven gaat, dat is de vrede Gods. En Jezus zegt: "Mijn vrede geef Ik u, Mijn vrede laat Ik u, niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u."

Er zijn dus twee soorten van vrede; een vrede van de wereld, die een schijnvrede is en een vrede, die van Jezus is. Wat wil dat woord vrede zeggen? Het houdt altijd verband met vastigheid, met zekerheid van het bestaan, zodat men daardoor gaat groeien.

Want vrede wil zeggen, dat alles met elkaar in een wonderbare harmonie is en dat er geen strijd, geen conflict is. De vrede, die de wereld geeft, hangt af van vele omstandigheden om ons heen, van vele personen en dingen, die om ons en in ons zelf zijn en als dat nu allemaal maar goed is, dan hebben we vrede. Maar dat is nu juist het vervelende, dat anderen niet altijd willen, zoals wij en dus een conflict ontstaat en de vrede is weg. Zo zien we, dat de wereldse vrede afhankelijk is van personen en omstandigheden.

Maar de vrede die Jezus geeft hangt alleen af van die Ene, die nooit verandert. Hij is de Rots, die nooit wankelt. De God, bij wie geen zweem van ommekeer is (**Jac.1:17**), die God en die Jezus, die eeuwig dezelfde is, want er staat geschreven: "**Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid**". Dat is onze zekerheid en dan hebben wij ook die vrede, die alle verstand te boven gaat.

Die zekerheid en vrede hangt niet af, van wat er in de wereld gebeurt, maar wel van het zeker weten van ons geborgen zijn in die eeuwige Rots, gegrond en geworteld in de levende Jezus en met Hem in de levende God. En uit die zekerheid moeten we leven!

Zoals een boom zijn wortels diep in de grond slaat en daar niet uit wijkt, geen ogenblik die aarde loslaat, omdat die aarde hem voedt en doet groeien, hem dus ook vasthoudt, zodat hij de stormen kan trotseren, zo moeten wij geworteld en gegrond zijn, groeien in Hem, die God ons gegeven heeft, de eeuwige Rots, de onwankelbare Jezus.

Als dat uw standvastigheid gaat worden en uw zekerheid in uw leven, dan groeit u, want dan bent u vol van Zijn Geest. Dan zult u ervaren, dat Hij ook als de omstandigheden moeilijk worden, dezelfde blijft, dan kunt u vrede met God hebben door het bloed des kruises. Geloof het toch!

Er is nog een eigenschap van hen, die vervuld zijn met de Heilige Geest. Zij zijn vol van geloof, vol van vrede, maar ook, vol van blijdschap. Er staat in **Hand.13:52** *“en de discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest”*. En in **Rom.14:17** *“Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest”*.

Als we vol van geloof zijn en weten, dat God onze Vader is, die voor ons zorgt en ons leidt, hebben wij die diepe vrede, daar we geworteld zijn in Hem, dan worden we ook vervuld met grote blijdschap. Dan zijn we ook in Hem, want Jezus zegt in **Joh. 15:11** *“Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde”*. Want daarin verheerlijken we Hem!

Maar als een kind van God niet blij is en steeds klaagt over omstandigheden of mensen, dan is hij niet geestelijk, maar vleeselijk en hij kan Hem niet verheerlijken, maar hij bedroeft de Heilige Geest.

Als we weten, dat Hij ons zo wonderbaar lief heeft, dan krijgen we ook vanzelf die blijdschap en vrede, die ons hart en ziel vervuld en dan gaan we ook als blijde kinderen Gods door deze wereld. En zullen wij niet zuchtend, jammerend en klagend door deze wereld gaan. Helaas horen wij dit klagen maar al te vaak!

Een volgend kenmerk is, dat als men vervuld is met de Heilige Geest, wil dat zeggen, vol zijn van geloof, vol van vrede, vol van vreugde, maar dan is men ook vol van dankbaarheid.

Geestelijke kinderen Gods moeten altijd dankbaar zijn, want zij hebben zoveel om te danken en kunnen nooit ophouden om Hem te danken. Want als we kinderen Gods zijn, dan hebben we alles ontvangen; onze Vader heeft ons gezegend met alle zegeningen uit de hemelse gewesten. Er ontbreekt ons dus niets. Dat kennen we toch uit **Psalm 23**: *“De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets”*.

Wel, dan kunnen we toch niets anders dan dankbaar zijn. Paulus zegt het ook *“Weest dankbaar”*. Als men dat niet is, dan is men een vleeselijk Christen. Dan gelooft men niet werkelijk, wat men “zegt” te geloven. Daar zit het hem in!

Want als men werkelijk gaat geloven en men belijdt dat te geloven, dan wordt men vol van vreugde en dankbaarheid, men heeft dan niets meer om te klagen, maar kan nog slechts God danken, die letterlijk de hemel heeft leeg gegeven aan ons. Daarom moeten we God ook steeds danken, voor wat Hij ons heeft gegeven in Zijn eniggeboren Zoon, de schat des hemels, het Liefste, het Kostbaarste, wat Hij had, heeft God aan ons gegeven.

Een geestelijk Christen is vol van liefde en dankbaarheid, wetende, dat God alle dingen ons doet medewerken ten goede. Als we niet dankbaar kunnen zijn en er zijn er helaas velen onder Gods volk, dan weten we dat het een teken is, dat we onmondig zijn.

Laten we daarom de spiegel van Gods Woord onszelf steeds voorhouden. Want we zijn gauw geneigd als gelovigen die spiegel een ander voor te houden. Als we over het Woord mogen spreken, dan moet het allereerst voor onszelf zijn. Wat de ander met die spiegel (Gods Woord) doet, daar draagt een ieder zelf de verantwoordelijkheid voor.

Een volgende wonderbare eigenschap en kenmerk van een geestelijk Christen is, dat die vol is van de Heilige Geest, vol van geloof, vol van de vrede Gods, vol van de blijdschap, vol van dankbaarheid, maar ook vol is van de kracht des Heren.

Want de vreugde in de Heer, zal uw kracht en uw sterkte zijn, zegt het Woord. Maar het is niet de kracht van een krachtpatser, die zegt: *“dat kan ik nu eens, zie jij maar eens dat je die kracht krijgt”*. Neen, dat is de ware kracht niet! Want de kracht des Heren, is die kracht om met de Heer alles te kunnen dragen, om blijmoedig dagelijks het kruis op te nemen en achter Hem aan te gaan.

Want waar kwam de kracht Gods openbaar? Op het kruis van Golgotha; toen Jezus Zich in zwakheid liet kruisigen. Paulus zegt het duidelijk in **2 Cor.13:4** *“Welnu, Hij is gekruisigd uit zwak-*

heid, maar Hij leeft uit de kracht Gods. Welnu, wij zijn zwak in Hem, maar wij zullen met Hem leven voor u uit de kracht Gods". Dat is de kracht om met blijdschap het kruis te aanvaarden en achter Jezus te gaan. Dat is de wonderlijke kracht van de Heer, de kracht om de nieuwe mens te leven, dat wil zeggen in Jezus te leven, die de Nieuwe Mens is.

En kracht om daardoor te groeien, om zo te worden, dat Jezus volkomen gestalte in ons kan krijgen, dat is de groeikracht.

Verder hebben de geestelijke Christenen altijd ook een levende hoop, waarvan Petrus spreekt in **1 Petr.1:3** **"Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die on naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop"**.

Want vol zijn van de Heilige Geest wil ook zeggen, vol van die hoop. Ook in **Rom.15:13** staat **"De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes"**.

Nu gaan we leren zien, wat een leven is dat met de Heilige Geest vervuld is. Ik wil nog een ding als laatste naar voren brengen. Degenen, die vol zijn van de Heilige Geest, zijn ook vol van de liefde Gods. Ieder kind van God heeft die liefde Gods reeds in zijn hart; want toen hij bij zijn wedergeboorte de Heilige Geest ontving, heeft de Heilige Geest die liefde in zijn hart uitgestort.

Het was Zijn liefde, die ons trok en ons overwon en toen kwam die liefde in ons. De Liefde Gods is eigenlijk een persoon, want dat is God Zelf, want God **is** Liefde en ook Jezus **is** Liefde. Want als Paulus het in **1 Cor. 13** over de liefde heeft, dan gaat het eigenlijk over DE LIEFDE, de Agapè.

Dat is een persoon; dat is God en Jezus Zelf. Nu is die Liefde Gods in onze harten uitgestort door de Heilige Geest, ook in het onmondige, vleselijke kind, maar nu worden we met die Liefde vervuld en moet functioneren. We mogen deze Liefde niet verzaken. Het moet niet alleen in het hart blijven, maar daar het hart de drijfveer van het leven is, moet die Liefde ook door het hart gedreven worden naar de uitgangen van het leven en zichtbaar worden in onze handel en wandel en in onze woorden.

Wat zegt het Schriftwoord in **1 Joh. 4:11-12** **"Geliefden, indien God ons zó heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben. Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefhebben, blijft God in ons en zijn liefde is in ons volmaakt geworden"**. Laten we dus elkaar lief hebben, het is een gebod van de Heer en daarom is dat niet te zwaar. Zij die vol zijn van de Heilige Geest, worden ook vol van Gods Liefde en dat is de hoogste liefde.

Het zijn dus precies zeven eigenschappen, waaraan we de geestelijke Christen kunnen herkennen. Die eigenschappen of kenmerken zijn: **"geloof, vrede, blijdschap, dankbaarheid, kracht, hoop, en de liefde. (een Goddelijke volheid)**. Een leven dus met de Heilige Geest is een leven, vervuld met Jezus, met God Zelf.

Wat betekent dat nu in de praktijk? Het is een leven, waar Jezus altijd de heerschappij heeft in alle onderdelen van ons leven, in al onze bewegingen, over al onze leden, ja, over elk terrein van ons leven en dat betekent dus, dat Hij niet alleen maar een plaatsje heeft in ons hart. Dat is niet moeilijk, want we hebben Hem lief, omdat we vol zijn van die Liefde en Hij voor ons het hoogste is.

Dan willen we ook alles met Hem doen, Hem alles vertellen en zeggen: **"Heer, hoe wilt Gij nu, dat ik doen zal"**. Hij heeft immers in alles de leiding. Dat is een leven vol van de Heilige Geest, een leven onder de heerschappij van Jezus door de Heilige Geest. Opdat Hij tot Zijn doel en recht komt in ons en Hij Zichzelf in ons kan verheerlijken.

Laten we dan niet in de kinderschoenen blijven steken en zo God en de Heilige Geest bedroeven. Maar laten we vol zijn van Hem, die ons zal leiden en vernieuwen naar Zijn eigen beeld tot heerlijkheid van Zijn grote Naam! Amen.